

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Рівне, 2022

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 5
2022

УДК 159.9+316.6

Студентський дайджест. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2022. – 143 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчі редактори:

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол № 5 від 23 червня 2022 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

виникнення тривожності можуть бути: шкільна дезадаптація, перевтома, внутрішній конфлікт, емоційна вразливість, завищені вимоги до дитини, негнучка, догматична система виховання, при якій не враховуються власна активність дитини, її інтереси, здібності та схильності.

Список використаних джерел

1. Кириленко Т. С. Психологія: емоційна сфера особистості : навч. посіб. Київ: Либідь, 2007. 254 с.
2. Матохнюк Л. О., Шпортун О. М. Психологічні особливості прояву тривожності у підлітковому віці. *Психологія особистості*. 2020. Вип. 19. С. 157–163.
3. Москаленко В. В., Жаркова Г. В. Взаємозв'язок тривожності із рівнем самооцінки молодшого школяра. URL: <https://shag.com.ua/vzayemozvyazok-trivojnosti-iz-rivnem-samoocinki-molodshogo-shk.html>.
4. Психологічний тлумачний словник найсучасніших термінів. Харків: Прапор, 2009. 672 с.
5. Фрейд З. Страх і життя інстинктів. Інстинкти і їх доля. Москва, 1999. 432 с.

УДК 159. 922. 76

ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ

Пастушок Ірина, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 012 «Дошкільна освіта», 1 курс, РДГУ

Юрчук Олексій, кандидат педагогічних наук, доцент

Постановка проблеми. Проблема соціальної реабілітації дітей з психофізичними порушеннями є надзвичайно актуальною з погляду забезпечення благополучного самовідчуття та побудови позитивних відносин з навколишнім світом. Сьогодні її розв'язання здебільшого здійснюється з позицій нової філософії освіти, яка спрямовується на розкриття життєвого потенціалу кожної дитини. Це спонукає до пошуку інноваційних методів, ідей, прийомів розвитку дитини як творця свого життя. Особливе значення надається формуванню в них життєвих компетентностей засобами соціалізації. В такому сенсі дошкільна освіта гостро потребує перегляду парадигми соціально-реабілітаційного процесу з оновленням його змісту.

Згідно зі ст. 37 Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» «...соціальна реабілітація (абілітація) спрямовується на оптимізацію і коригування ставлення інвалідів, дітей-інвалідів до своїх вад, становища в сім'ї та суспільстві, виховання у них навичок до самообслуговування, адаптацію в навколишньому середовищі...» [5]. При цьому Закон передбачає:

–забезпечення навчання з формуванням основних соціальних навичок, таких, як спілкування, особиста гігієна, пересування, самообслуговування і т.д.;

–приспосовування побутових умов до потреб осіб з психофізичними порушеннями, їх соціально-побутове обслуговування та влаштування;

–педагогічна корекція, що має на меті формування та підтримку навичок автономного проживання, безпечної поведінки, самоаналізу та позитивного сприйняття себе й оточуючих, захисту власних прав та інтересів, спілкування;

–забезпечення автономного проживання у суспільстві з необхідною соціальною, медичною, підтримкою, юридичним супроводом, побутовими послугами;

–ортезування, протезування, забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації,

–санаторно-курортне лікування згідно з медичними показаннями [5]. Попри накопичений теоретичний і практичний досвід, залишається багато питань, які потребують розв'язання окресленої проблеми.

Тому **метою дослідження** є теоретичний аналіз проблеми соціальної реабілітації дітей старшого дошкільного віку з психофізичними порушеннями.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз наукових праць свідчить про те, що переважна більшість сучасних дослідників в галузі спеціальної освіти дотримуються думки, що соціально-реабілітаційна діяльність є цілеспрямованою активністю фахівця-дефектолога та дитини з психофізичними порушеннями з метою її підготовки до повноцінного та продуктивного соціального життя за допомогою спеціально організованого процесу виховання, навчання в створених для цього оптимальних умов. На думку Я. Юрківа, соціальна реабілітація дітей з психофізичними порушеннями – це комплекс заходів, який спрямовується на відтворення втрачених чи порушених суспільних зв'язків чи відносин, метою яких є забезпечення соціальної адаптації у суспільстві, відновлення соціального статусу, досягнення певної соціальної незалежності [9, с. 29]. Згідно з поглядами О. Замашкіної, соціальну реабілітацію слід розглядати в широкому та вузькому сенсі. Так, у широкому сенсі соціальна реабілітація – це створення умов «...у суспільстві для відновлення і розвитку здібностей і навичок індивідів самостійного соціального функціонування...». Вузьке тлумачення соціальної реабілітації – «...це система форм, методів і засобів відновлення втрачених індивідом або не набутих в процесі соціалізації функцій, відносин і ролей соціального функціонування...»[2,с.31]. Згідно з позицією О. Колишкіна, соціальна реабілітація дітей з психофізичними порушеннями повинна розглядатись у трьох варіантах – як процес, як кінцевий результат та як діяльність:

1. Соціальна реабілітація як процес – це динамічна система, яка забезпечує послідовну реалізацію завдань, що виникають у процесі взаємодії з дитиною задля досягнення стратегічної мети – формування або відновлення її соціального статусу;

2. Соціальна реабілітація як кінцевий результат – розглядається в якості досягнення кінцевої мети власне такої реабілітації, коли дитина з психофізичними порушеннями після проходження комплексної реабілітації вливається в соціальне життя суспільства без відчуття своєї неповноцінності;

3. Соціальна реабілітація як діяльність – це взаємодія особистості фахівця, який є організатором соціальної реабілітації та особистості дитини, що включена в соціально-реабілітаційний процес, та яка виступає в ньому в якості суб'єкта діяльності та спілкування [3, с. 120].

Для досягнення мети соціальної реабілітації, необхідно, насамперед, сформулювати особистість дитини як суб'єкта діяльності та спілкування. Головним завданням соціальної реабілітації дітей з психофізичними порушеннями є забезпечення позитивних змін в її розвитку як особистості. І для цього необхідно забезпечити комплексний, системний підхід, що передбачає врахування зовнішніх і внутрішніх чинників, які мають вплив на особистість дитини. Саме тому соціальна реабілітація дітей з психофізичними порушеннями повинна охоплювати всі основні напрями соціально-реабілітаційного процесу та бути багатоплановою:

1. Організаційна діяльність – це діяльність, що спрямовується на досягнення певної мети або цілей та зумовлюється потребою керувати людьми, процесами або самоорганізовуватись для виконання конкретних завдань. Завдяки цілеспрямованій організаційній діяльності на практиці реалізуються завдання соціальної реабілітації. У структурі організації соціальної реабілітації дітей з психофізичними порушеннями умовно виділяються два великі аспекти: підготовчий (конструктивний) і власне організаційний. Підготовчий аспект – діяльність, спрямована на планування, проєктування процесу соціальної реабілітації, визначення його цілей, змісту та завдань, а також умов і форм проведення розвивальних і корекційних занять, участі дітей в ігровій, обслуговуючій і трудовій діяльності і т.ін. У процесі підготовки до проведення занять з дітьми необхідно підбирати методики й технології взаємодії з ними, підготувати відповідне обладнання тощо. Власне організаційний аспект – це реалізація на практиці мети та завдань соціально-реабілітаційного процесу. Основними організаторськими діями, які використовуються в роботі з дітьми є прохання, поради, вказівки, побажання, зауваження, вимоги.

2. Діагностика особистісного та психічного розвитку дитини з психофізичними порушеннями, метою якої виступає з'ясування за допомогою психодіагностичних методів і

засобів індивідуально-психологічних особливостей особистості, розробка прогнозу подальшого розвитку дитини та рекомендацій, що впливають із завдань обстеження. Психологічна діагностика є невід'ємною складовою процесу соціальної реабілітації, оскільки вона дає змогу отримати дані для складання соціально-психологічного портрету дитини з психофізичними порушеннями; з'ясувати сильні та слабкі сторони в її розвитку; визначити зміст та форми соціально-реабілітаційної роботи, обрати засоби і методи психологічної корекції; забезпечити зворотний зв'язок, який ілюструватиме всі зміни в особистісному та психічному на різних етапах соціальної реабілітації; розробити прогноз подальшого розвитку дитини.

3. Розвивальна й корекційна діяльність – це центральний напрям соціально-реабілітаційної роботи з дітьми з психофізичними порушеннями, зміст, методи та форми якого забезпечують цілісний вплив на особистість дитини. Вихідними даними для здійснення такої діяльності є результати попередньо проведеного психодіагностичного обстеження. Розвивальна робота традиційно орієнтується на розвиток пізнавальної, вольової, емоційної, соціальної сфер особистості через ігрову, обслуговуючу, трудову, навчальну діяльність, спеціальні розвивальні заняття. Корекційна робота орієнтується на вирішення конкретних проблем, що пов'язані із вторинними порушеннями в розвитку дитини. Основним інструментарієм при цьому є корекційні технології та методики, завдяки яким можна змоделювати ситуації, що активізують ті сфери особистості дитини, які потребують виправлення.

4. Психолого-педагогічна освіта дітей з психофізичними порушеннями, їхніх батьків, співробітників, котрі беруть участь в обслуговуванні та догляді за дітьми із психофізичними порушеннями. Психолого-педагогічною освітою є формування комплексу певних знань і навичок, що допомагають дітям з психофізичними порушеннями будувати успішну взаємодію з іншими людьми, підвищувати мотивацію життєдіяльності, рівень активності.

5. Діяльність з безпечної життєдіяльності та охорони здоров'я. При здійсненні соціальної реабілітації фахівець-дефектолог повинен бути глибоко обізнаним із закономірностями виникнення, перебігу та результату хвороби, що є базовою передумовою визначення та розроблення основних підходів до здійснення соціальної реабілітації дитини. Завданнями оздоровчої роботи є розвиток та зміцнення фізичних можливостей і сил дитини.

6. Соціально-диспетчерська діяльність має на меті забезпечення отримання дітьми з психофізичними порушеннями, їхніми батьками, іншими фахівцями із соціальної реабілітації соціальної інформації про служби та фахівців, які можуть надати реальну допомогу дитині [1;6]. Виходячи з того, що основним призначенням соціальної реабілітації дітей з психофізичними порушеннями є регулювання соціальних процесів таких дітей з використанням специфічних засобів, необхідно враховувати різноманітність цих соціальних процесів та використовувати різноманітні технології та засоби їх регулювання, що обумовлюється широким спектром соціальної діяльності, розрізняючи за цілями, функціями, характером і результатами. Відповідно технологіями соціальної реабілітації є прийоми й методи, призначені для забезпечення прогресивного розвитку дітей з психофізичними порушеннями. З огляду на викладене вище, варто погодитись з І. Тат'яничковою, котра вважає, що соціальна реабілітація дітей з психофізичними порушеннями старшого дошкільного віку повинна включати в себе такі складові, як:

- розвиток фізичних та духовних здібностей дитини;
- сприяння отриманню відповідної освіти;
- забезпечення умов дитині для комфортної взаємодії із зовнішнім світом;
- сприяння розумінню дитиною своїх задатків, особливостей характеру та темпераменту, здібностей, психофізичних можливостей, бажань, нахилів, інтересів, прагнень;
- освоєння систем видів діяльності: «гра – навчання – праця – спілкування»;
- сприяння виконанню улюбленої діяльності;
- підтримку дитини щодо покращення та відновлення її моральних і фізичних сил, життєвої рівноваги;
- організація дозвілля дитини, повноцінне проведення вільного часу, участь у суспільному та культурному житті;

– участь в реабілітаційному процесі не лише дитини з психофізичними порушеннями, а й членів її сім'ї, найближчого оточення [8, с.71].

Натомість, О. Гук та Л. Смеречак, які враховують результати аналізу особливостей абілітації дітей з обмеженнями життєдіяльності (О. Безпалько, В. Бурлака, І Зверева та ін.), звужують завдання соціальної реабілітації дітей старшого дошкільного віку з психофізичними порушеннями і визначають її зміст як:

- навчання основних соціальних навичок з особистої гігієни, самообслуговування, спілкування, пересування тощо;
- сприяння опануванню навичками самоаналізу та отримання навичок позитивного сприйняття себе і навколишніх;
- формування навичок спілкування;
- психологічна підтримка, раціональне виховання дитини;
- сприяння створенню в родині сприятливого психологічного клімату;
- сприяння інтеграції дітей з психофізичними порушеннями в колектив однолітків та ін. [7, с. 190].

Зокрема завданнями закладів дошкільної освіти в рамках здійснення соціально-реабілітаційної роботи, що виховують дітей з психофізичними порушеннями за Н. Котяй та А. Ногас, є:

- формування життєвих компетентностей, навичок самообслуговування;
- профілактика соматичних захворювань, порушень розвитку опорно-рухового апарату;
- формування мотивації до самостійних занять зі спорту та фізичної культури, здорового способу життя;
- формування соціально-побутової моделі поведінки та ін. [4, с.22-23].

Висновки. Таким чином, соціальна реабілітація дітей з психофізичними порушеннями є процесом забезпечення ефективної соціалізації, яка спрямовується на відновлення основних соціальних функцій, соціальних навичок таких дітей. Порушена проблема є дуже актуальною та потребує подальшого дослідження. Важливим вбачаємо розроблення програми соціальної реабілітації дітей старшого дошкільного віку з психофізичними порушеннями засобами фізичної культури.

Список використаної літератури

1. Богданова І. М. Соціальна педагогіка : навч. посіб. Київ: Знання, 2008. 343 с.
2. Замашкіна Л. Д. Основи соціальної реабілітації: навч.-метод. реком. Ізмаїл: ІДГУ, 2019. 193 с.
3. Колишкін О. В. Вступ до спеціальності «Корекційна освіта» : навч. посіб. Суми : Унів. кн., 2013. 392 с.
4. Котяй Н. І., Ногас А. О. Базові принципи застосування засобів лікувальної фізичної культури для дітей з особливими потребами. *Реабілітаційні та фізкультурно-рекреаційні аспекти розвитку людини*. 2017. № 1. С. 22–28.
5. Про реабілітацію інвалідів в Україні : Закон України № 2961-IV від 06.10.2005 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2961-15>.
6. Синицька А. Соціальна реабілітація дітей з особливими потребами. *Реабілітаційний супровід навчання неповносправних дітей*: метод. посіб. / уклад.: А. Луговський, М. Сварник, О. Падалка. Львів: Колесо, 2008. С. 133–136.
7. Смеречак Л., Гук О. Особливості професійної діяльності соціальних педагогів у центрах соціально-психологічної реабілітації дітей із вадами психофізичного розвитку. *Людознавчі студії. Педагогіка*. 2014. Вип. 29. С. 188–196.
8. Татьянчикова І. В. Соціалізація дитини з вадами розвитку: теорія, досвід, технології : монографія. Слов'янськ : Вид-во Б. І. Маторіна, 2017. 457 с.
9. Юрків Я. І. Підготовка соціальних педагогів до роботи з дітьми з обмеженими можливостями. *Вісник Луганського національного університету імені Т. Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки*. Луганськ, 2010. № 19. Ч. 3. С. 29–30.

ЗМІСТ

Частина 1.

ТЕОРЕТИКО-ЕМПІРИЧНИЙ КОНТЕНТ МОЛОДІЖНИХ ПОШУКІВ

<i>Безека Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	3
<i>Білковська Алла</i> ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ».....	5
<i>Біль Юлія</i> ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗГЛЯДУ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	8
<i>Буравцова Оксана</i> РОЛЬ РОЗВИВАЛЬНО - ІГРОВОГО СЕРЕДОВИЩА У СТАНОВЛЕННІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ.....	11
<i>Волошина Оксана</i> ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ПОБУДОВИ ПОДРУЖНИХ СТОСУНКІВ.....	13
<i>Гаврилюк Олена</i> ШЛЯХИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИЛИ ВОЛІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	16
<i>Гнівошевська Анастасія, Кулаков Руслан</i> ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЇ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	19
<i>Долганик Марія</i> ПРЕВЕНТИВНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	22
<i>Жовтанюк Ксенія</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРИЧИН ВИНИКНЕННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	25
<i>Івасюк Павло, Корчакова Наталія</i> СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО ПОЗАШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ.....	29
<i>Коваленко Валентина</i> ВПЕВНЕНІСТЬ ТА РІШУЧІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	32
<i>Ковалець Антоніна</i> РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ.....	34
<i>Ковальчук Христина</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ НЕВПЕВНЕНОСТІ У СОБІ.....	36
<i>Ковтунович Єва</i> ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ЛЯЛЬКИ.....	39

<i>Кожарко Марія</i> ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ЕТНОПЕДАГОГІКИ.....	42
<i>Кошика Ілона</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СТРАХУ.....	45
<i>Крук Тетяна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ УЯВЛЕНЬ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
<i>Кучканова Вікторія, Хомич Іванна</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТІВ.....	52
<i>Левченя Валентина</i> ВПЛИВ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	54
<i>Мартюченко Катерина</i> ПСИХОЛОГІЧНОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	57
<i>Матеюк Олександр</i> СТРАТЕГІЇ САМОСТВЕРДЖЕННЯ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	60
<i>Мельник Олександра, Безлюдна Валентина</i> ПСИХОЛОГІЧНУ СУТНІСТЬ ІНВЕКТИВНОЇ ЛЕКСИКИ.....	62
<i>Микитюк Вікторія</i> ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ КОРЕКЦІЇ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	64
<i>Нестерчук Оксана</i> ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	65
<i>Ничко Ангеліна, Юрчук Олексій</i> РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ.....	68
<i>Охота Ольга</i> ЕКСКУРСІЯ ЯК ФОРМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	71
<i>Павлова Регіна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	72
<i>Павловська Катерина</i> САМОТНІСТЬ: ДІАГНОСТИЧНІ ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕР СОЦІАЛЬНИХ ДІЙ (ДОШКІЛЬНИЙ ВІК).....	74
<i>Павлушенко Анна</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ТРИВОЖНОСТІ.....	80
<i>Пастушок Ірина, Юрчук Олексій</i> ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	83
<i>Петрейко Юлія</i> ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	87

<i>Петрик Максим</i> АНАЛІЗ ПРОГЕННИХ РИЗИКІВ У МЕЖАХ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ ЗА ДАНИМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ ЗЕМЛІ (НА ПРИКЛАДІ КЛЮЧОВОЇ ДІЛЯНКИ «ЗАЛАЗЗЯ»).....	90
<i>Поліщук Валентина</i> ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ (теоретичний аспект).....	93
<i>Рибачек Софія</i> ФОРМИ НАВЧАННЯ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ.....	95
<i>Руденко Сергій</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ.....	98
<i>Савсюк Валентин</i> ВИХОВАННЯ АЛЬТРУЇСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ.....	100
<i>Сова Ярослава</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ АКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДО УМОВ ІНКУЛЬТУРАЛЬНОГО ПРОСТОРУ.....	102
<i>Сосонюк Олеся</i> ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ І САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА.....	105
<i>Стеблюк Яна</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ.....	107
<i>Тимчак Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОЇ СФЕРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ АУТИЗМОМ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	110
<i>Ушаков Михайло</i> ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ.....	112
<i>Федорук Іванна</i> ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.....	115
<i>Шершень Ангеліна</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	117

Частина 2.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КРЕАТИВ: «СТУДЕНТСЬКИЙ ДАРУНОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ» (авторські казки)

<i>Боярчук Мар'яна</i> У ЄДНОСТІ СИЛА.....	124
<i>Грабовська Світлана</i> ВУЛИК.....	125
<i>Глушак Ольга</i> ПРО ОЛЕГА, ОЛЕНКУ ТА ДРАКОНА.....	126
<i>Демидчук Раїса</i> ВІДВАЖНІ ДРУЗІ.....	127

<i>Демчук Діана</i> КАЗКА ПРО НЕЗВИЧАЙНІ СКАРБИ І КРАСУ.....	128
<i>Ковалець Вікторія</i> РИБКА – ПОМІЧНИЦЯ.....	131
<i>Прокопчук Наталя</i> ЯК ОЛЕНЯТКО БІСКВІТИК ДОПОМОГЛО ВОВЧИКУ.....	133
<i>Свиридюк Марія</i> МАЛЕНЬКЕ ЗАЙЧЕННЯ (терапевтична казка для невпевнених дітей).....	134
<i>Шпак Яна</i> КАЗКА ПРО ДОБРОГО ПЕТРИКА.....	135
<i>Клімчук Марта</i> ГЕРОЇ ТАКОЖ ПЛАЧУТЬ.....	138

Наукове видання

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Підписано до друку 23.06.2022 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 13,4. Замовлення № 27042015 Наклад 300

м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс (0362)62-03-97
e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи
ДК №270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Студентський дайджест: зб. наук. матеріалів здобувачів вищої освіти. Вип. 5 / упоряд.:
Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова. – Рівне : РДГУ, 2022. – 143 с.